बेदको वैरागी नै सच्चा राजऋषि

आज बापदादाले सरव राजऋषिहरूको दरबारलाई देखिरहनु भएको छ। सारा कल्पमा राजाहरूको दरबार अनेक पटक लागछ तर यो राजऋषिहरूको दरबार यस सङ्गमयुगमा नै लागछ। राजा पनि हौ र ऋषि पनि हौ। यो विशेषता यस समयको र यस दरबारको गायन गरिएको छ। एकातरफ राजाई अर्थात् सरव प्राप्तिहरूको अधिकारी र अर्कोतरफ ऋषि अर्थात् बेहदका वैराग्य वृत्ति भएका। एकातरफ सरव प्राप्तिको अधिकारको नशा अर्कोतरफ बेहदको वैराग्यको अलौकिक नशा। जति श्रेष्ठ भाग्य त्यति नै श्रेष्ठ त्याग। दुवैको सन्तुलन। यसलाई भनिन्छ– राजऋषि। यस्ता राजऋषि बच्चाहरूको सन्तुलनलाई हेरिरहनु भएको थियो। अहिले भरखर अधिकारपनको नशा र अहिले भरखर वैराग्य वृत्तिको नशा– यो अभ्यासमा कहाँसम्म स्थित हुन सक्छौ अर्थात् दुवै स्थितिको समान अभ्यास कहाँसम्म गरिरहेका छौ? यो चेक गरिरहनु भएको थियो। नम्बरवार अभ्यासी त सबै बच्चाहरू छन् नै। तर समय प्रमाण यी दुवै अभ्यासलाई अझै बढाउँदै जाऊ। बेहदको वैराग्य वृत्तिको अर्थ नै हो– वैराग्य अर्थात् किनारा लागनु होइन, तर सरव प्राप्ति भएर पनि हदको आकर्षणले मनलाई अथवा बुद्धिलाई आकर्षणमा नल्याओस्। बेहद अर्थात् म सम्पूर्ण सम्पन्न आत्मा बाबा समान सदा सरव कर्मेन्द्रियहरूको राज्य अधिकारी हुँ। यी सूक्ष्म शक्ति मन-बुद्धि-सङ्स्कारको पनि अधिकारी। सङ्कल्पमा पनि अधीनता नहोस्। यसलाई भनिन्छ राजऋषि अर्थात् बेहदको वैराग्य वृत्ति। यो पुरानो देह वा देहको पुरानो दुनियाँ वा व्यक्त भाव, वैभवको भाव– यी सबै आकर्षणबाट सदा र सहज पर रहने वाला।

जसरी साइन्सको शक्तिले धरनीको आकर्षणबाट टाढा पुर्‍याइदिन्छ, त्यसैगरी साइलेन्सको शक्तिले यी सबै हदका आकर्षणबाट पर लिएर जानछ। यसलाई भनिन्छ सम्पूर्ण सम्पन्न बाबा समान स्थिति। यस्तो स्थितिको अभ्यासी बनेका छौ? स्थूल कर्मेन्द्रियहरू यो त धेरै मोटो कुरा हो। कर्मेन्द्रियजित बनन् यो फेरि पनि सहज छ। तर मन, बुद्धि, सङ्स्कार, यी सूक्ष्म शक्तिहरूमाथि विजयी बनन्– यो सूक्ष्म अभ्यास हो। जुन समयमा जुन सङ्कल्प, जुन सङ्स्कार इमर्ज गर्न चाह्यो त्यही सङ्कल्प, त्यही सङ्स्कार सजिलै अपनाउन सकियोस्– यसलाई भनिन्छ सूक्ष्म शक्तिहरूमाथि विजय अर्थात् राजऋषि स्थिति। जसरी स्थूल कर्मेन्द्रियहरूलाई आदेश दिन्छौ– यो गर, यो नगर। हात तल झार, माथि लैजाऊ, तल-माथि हुनछन् नि। त्यसैगरी सङ्कल्प, सङ्स्कार र निर्णय शक्ति अर्थात् 'बुद्धि' पनि त्यसरी नै आदेशमा चलोस्। आत्मा अर्थात् राजाले मनलाई अर्थात् सङ्कल्प शक्तिलाई आदेश गरोस्– अहिले भरखर एकाग्रचित्त होस्, एक सङ्कल्पमा स्थित होऊ। त्यो राजाको आदेश त्यही घडीमा त्यही प्रकारले मानन्– यो हो राज्य-अधिकारीको निशानी। यस्तो होइन– तीन चार मिनेटको अभ्यासपछि मनले मानोस् वा एकाग्रताको सट्टा हलचल पछि एकाग्र बनोस्, यस्तालाई के भनन्ने? अधिकारी भनन्ने? त्यसैले यस्तो चेकिङ्ग गर किनकि पहिल्यै देखि नै सुनाइएको छ– अन्तिम समयको अन्तिम रिजल्टको समय एक सेकेण्डको र प्रश्न पनि एउटै हुनेछ। यी सूक्ष्म शक्तिहरूको अधिकारी बनन् अभ्यास यदि भएन भने अर्थात् तिम्रो मनले तिमी राजाहरूको आदेशलाई एक घडीको सट्टा तीन घडीमा मानछ भने के राज्य अधिकारी कहलाउँछौ? वा एक सेकेण्डको अन्तिम परीक्षामा पास हुनछौ? कति नम्बर मिल्ला?

त्यसैगरी बुद्धि अर्थात् निर्णय शक्तिमाथि पनि अधिकार होस्, अर्थात् जुन समयमा जस्तो परिस्थिति हुनछ त्यही अनुसार, त्यही घडीमा निर्णय गरन्– यसलाई भनिन्छ बुद्धिमाथिको अधिकार। यस्तो होइन– परिस्थिति वा समय बितोस्, अनि निर्णय होस्– यो नहुनु पर्न थियो, यदि यो निर्णय गरेको भए धेरै राम्रो हुन्थ्यो आदि। समयमा यथार्थ निर्णय हुनु– यो निशानी हो राज्य अधिकारी आत्माको। त्यसैले चेक गर सारा दिनमा राज्य अधिकारी अर्थात् यी सूक्ष्य शक्तिहरूलाई आदेशमा चलाउन

कहाँ समम भएको छ? सधैं आफ्ना कर्मचारीहरूको दरबार लगाऊ। चेक गर सथूल कर्मेन्द्रियहरू वा सूक्ष्म शक्तिहरू– यी कर्मचारी नियन्त्रणमा रहेका छन् वा छैनन्? अहिले देखिको राजय अधिकारी बनन् संसारले नै अनेक जनम राजय-अधिकारी बनाउँछ। बुझ्यौ? यस प्रकार संसारले कतै धोका त दिँदैन? आदि, अनादि संस्कार, अनादि शुद्ध, श्रेष्ठ पावन संस्कार छ? सर्वगुण सवरूप संस्कार छन्? आदिदेव आतमाको राजय अधिकारीपनका संस्कार सर्व पराप्ति सवरूपको संस्कार छ? समपन्न, समपूर्णका सवाभाविक संस्कार छन्? संस्कार शक्ति माथि राजय अधिकारी अर्थात् सदा अनादि आदि संस्कार इमर्ज होऊन्। सवाभाविक संस्कार होस्। मधय अर्थात् द्वापरबाट पर्वेश हुने संसारले आफूतर्फ आकर्षित नगरोस्। संकारवश बाधय नबनियोस्। जसरी भन्छौ नि– मेरो पुरानो संस्कार छ। वासतवमा अनादि र आदि संस्कार नै पुराना हुन्। यी त मधय, द्वापरबाट आएका संस्कार हुन्। तयसैले पुराना संस्कार आदिका भए वा मधयका भए? कुनै पनि हदका आकर्षणका संस्कारले यदि आकर्षित गरछन् भने संस्कार माथि राजय अधिकार भनिनछ? राजय भितर यदि एक शक्ति वा एक कर्मचारी अर्थात् 'कर्मेन्द्रिय' पनि यदि नियन्त्रयमा छैन भने तयसतालाई समपूर्ण राजय अधिकारी भनिनछ? तिमी सबै बच्चाहरू सबैले चुनौति दिन्छौ– हामी एक राजय, एक धर्म, एक मत सथापना गरन्हौं। यो चुनौति सबै बर्हमाकुमार बर्हमाकुमारीहरूले गरछौ नि? तयसोभए तयो कहिले सथापना हुनछ त? भविषयमा सथापना हुनछ? सथापनाको निमित्त को हुन्? बर्हमा हुन् वा विषणु हुन्? बर्हमादवारा सथापना हुनछ नि। जहाँ बर्हमा हुनछन् तयहाँ बराहमणहरू पनि साथमा हुनछन् नै। बर्हमादवारा अर्थात् बराहमणहरूदवारा सथापना, तयो कहिले हुनछ? संगममा वा सतययुगमा? तयहाँ त पालना हुनछ नि। बर्हमा वा बराहमणदवारा सथापना, यो अहिले हुँदैछ। तयसैले पहिला सवको राजयमा हेर– एक राजय, एक धर्म 'धारणा', एक मत छ? यदि एक कर्मेन्द्रिय पनि मायाको भिन्नै मतमा छ भने एक राजय, एक मत भनिँदैन। तयसैले पहिला यो चेक गर– एक राजय, एक धर्म सवको राजयमा सथापना गरेका छौ वा कहिले माया तखतमा बसछ, कहिले तिमी बसछौ? चुनौतिलाई यथार्थमा लयाएका छौ वा छैनौ– यो चेक गर। तिमीले चाहन्छौ अनादि संस्कार इमर्ज होस् र इमर्ज हुनछ मधयको संस्कार, यसतो भयो भने अधिकारीपन भएन नि।

तयसैले राजऋषि अर्थात् सर्वको राजय अधिकारी। राजय अधिकारी सदा र सहज तब हुन सकछौ जब ऋषि अर्थात् बेहदको वैराग्य वृत्तिको अभयासी हुन्छौ। वैराग्य अर्थात् लगाव नभएको। सदा बाबाको पर्रिय। यो पयारोपनले नै नयारा बनाउँछ। बाबाको पयारो बनेर नयारा बनेर कारयमा आउनु– यसलाई भनिनछ बेहदको वैरागी। बाबाको पयारो छैनौ भने नयारा पनि बनन् सकदैनौ, लगावमा आउँछौ। बाबाको पयारो अरू कुनै वयक्ति वा वैभवको पयारो हुन सकदैन। ऊ सदा आकर्षण भनदा पर अर्थात् नयारा हुनछ। यसलाई भनिनछ– निरलेप सथिति। कुनै पनि हदको आकर्षणको लेपमा आउनेवाला होइन। रचना र साधनलाई निरलेप भएर कारयमा लयाओस्। यसतो वेहदको वैरागी, सच्चा राजऋषि बनेका छौ? यसतो नसोचनु केवल एक वा दुई कमजोरी रहेका छन्, केवल एक सूक्ष्म शक्ति वा कर्मेन्द्रियको नियन्त्रयमा कमी छ, बाँकी सबै ठीक छन्। तर जहाँ एउटा मातर पनि कमजोरी हुनछ तयही मायाको गेट हुनछ। चाहे ठूलो, चाहे सानो गेट होस् तर गेट त गेटै हो नि। यदि गेट खुलै रह्यो भने मायाजित जगतजित कसरी बनन् सकछौ?

एकातर्फ एक राजय, एक धर्मको सुनौलो दुनियाँको आहवान गरिरहेका छौ र साथ-साथमा फेरि कमजोरी अर्थात् मायाको पनि आहवान गरिरहेका छौ भने रिजलट के हुनछ? दुविधामा रहनछौ। तयसैले यसलाई सानो कुरा नसमझ। समय छ, गरौंला। अरूमा पनि त धेरै कमजोरी छन्, ममा त केवल एउटै कुरा छ। यसरी अरूलाई हेर्दा-हेर्दै सवयं नरहियोस्। 'सी बर्हमा फादर' भनिएको छ, फलो फादर भनिएको छ। सर्वको सहयोगी, सन्ही अवश्य बन, गुणगराहक अवश्य बन तर फलो फादर। बर्हमा बाबाको अन्तिम अवसथा राजऋषिको देखयौ, तयति बच्चाहरूको पयार हुँदाहुँदै पनि, सामुन्ने देखेर पनि नयारापन नै देखयौ नि। बेहदको वैराग्य– यही सथिति यथार्थमा देखयौ। कर्मभोग भएर पनि कर्मेन्द्रियमाथि अधिकारी बनेर अर्थात् राजऋषि बनेर समपूर्ण सथितिको अनुभव गराउनु भयो तयसैले भनिनछ फलो फादर। तयसैले आफ्ना राजय अधिकारीहरूलाई, राजय

कारोबारीहरूलाई सदा हेरेर्नु छ।कुनै पनि राजयअधिकारीले कतै धोका नदिऊन्।बुझ्यौ? अचछा।

आज भिन्न-भिन्न स्थानबाट एक स्थानमा पुगेका छौ। यसैलाई नै नदी र सागरको मेला भनिन्छ। मेलामा भेटघाट पनि हुन्छ र खजाना पनि मिलछन् तयसैले सबै मेलामा पुगेका छौ। नयाँ बचचाहरूको सीजनको यो अन्तिम गरुप हो। पुरानालाई पनि नयाँको साथमा मौका मिलयो। परकृतिले पनि अहिले समम पयारले सहयोग दिइरहेको छ। तर तयसको बढी फाइदा नलिनु।नतर् परकृति पनि होसियार छ।अचछा!

चारै तिरका सदा राजऋषि बचचाहरूलाई, सदा सवमाथि राजय गरन् सदा विजयी बनेर निरविघन राजय कारोबार चलाउने राजय अधिकारी बचचाहरूलाई, सदा बेहदको वैरागय वृत्तिमा रहने सबै ऋषिकुमार, कुमारीहरूलाई, सदा बाबाको पयारो बनेर नयारा भएर कारय गरने नयारा र पयारा बचचाहरूलाई, सदा बरहमा बाबाको फलो गरने वफादार बचचाहरूलाई बापदादाको याद-पयार एवं नमसते।रूहानी बचचाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमसते।

पारटीहरूसँग अवयकत बापदादाको भेटघाट :–

१) अनेक पटकका विजयी आतमाहरू हौं, यसतो अनुभव गरछौ? विजयी बनन मुश्किल लागछ वा सहज? किनकि जुन सहज कुरा हुन्छ तयो सदा हुन सकछ, मुश्किल कुरा सदा हुन सकदैन। जुन अनेक पटक गरिएको कारय हुन्छ तयो सवतः नै सहज हुन्छ।कहिलेकाहीँ कुनै नयाँ काम गरिनछ भने मुश्किल लागछ तर जब गरिनछ तब तयहीँ मुश्किल काम पनि सहज लागछ।तयसैले तिमीहरू सबै एक पटकका विजयी होइनौ, अनेक पटकका विजयी हौ।अनेक पटकका विजयी अरथात् सदा सहज विजयको अनुभव गरनेवाला।जो सहज विजयी हुन्छन् तिनीहरूलाई हर कदममा तयसतै अनुभव हुन्छ– यी सबै कारयहरू भई नै सकेका छन्, हर कदममा विजय भई नै सकेको छ।हुन्छ वा हुँदैन यसतो संकलप पनि उठन सकदैन।जब निश्चय हुन्छ– अनेक पटकको विजयी हुँ भनने तब हुन्छ वा हुँदैन भनने परश्न हुँदैन। निश्चयको निशानी हो नशा र नशाको निशानी हो खुसी। जसलाई नशा हुन्छ ऊ सदा खुसीमा रहनछ।हदका विजयीमा पनि कति खुसी हुन्छ। जब विजय परापत गरछन्, तब बाजा-गाजा बजाउँछन् नि।तयसैले जसलाई निश्चय र नशा हुन्छ, तब खुसी अवश्य हुन्छ।ऊ सदा खुसीमा नाँचिरहेको हुन्छ।शरीरले त कोही नाँचन सकछन्, कोही नाँचन नसकलान् पनि तर मनमा खुसीको नाँच नाँचनु यो नाँच त बेडमा सुतेको बिमारीले पनि नाँचन सकछ। कोही पनि होस् यसरी नाँचन सबैलाई सहज छ किनकि विजयी हुनु अरथात् सवतः खुसीको बाजा बजनु हो। जब बाजा बजछन् तब पाउ आफैं चलिरहनछन्। कसैले नजानेको भए पनि, बसी-बसी भए पनि नाँचन थालछ। पाउ हल्लिनछ काँध हल्लिनछ। तयसैले तिमीहरू सबै अनेक पटकका विजयी हौ– यही खुसीमा सदा अगाडि बढिरहनु। दुनियाँमा सबैलाई आवश्यकता नै खुसीको छ। चाहे सबै परापति भएको होस् तर खुसीको परापति भएको हुँदैन। तयसैले जुन अविनाशी खुसीको आवश्यकता दुनियाँलाई छ, तयो खुसी सदा बाँडिरहनु।

२) आफूलाई भागयवान समझिएर हर कदममा श्रेष्ठ भागयको अनुभव गरछौ? किनकि यस समयमा बाबा भागयविधाता बनेर भागय दिनको लागि आउनु भएको छ।भागयविधातालेभागय बाँडिरहनु भएको छ। बाँडने बेलामा जसले जति लिन चाहनछ तयति लिन सकछ।सबैलाई अधिकार छ।जो सुकै लियोस् जतिसुकै लियोस्। तयसैले यसतो समयमा कति भागय बनाएका छौ यो चेक गर किनकि अहिले भएन भने फेरि कहिलयै हुँदैन। तयसैले हर कदममा भागयको रेखा लेखने कलम बाबालेसबै बचचाहरूलाई दिनुभएको छ।कलम हातमा छ र छुट छ– जति लामो रेखा खिचन चाहनछौ तयति खिचन सकछौ।कति रामरो मौका छ।तयसैले सदा यो भागयवान समयको महततवलाई जानेर तयति नै जममा गरेका छौ नि? यसतो नहोस्– चाहना त धेरै थियो तर गरन सकिनँ, गरनु परने त धेरै थियो तर यति मातरै गरें।यसतो आफू परति गुनासो नरहोस्।बुझ्यौ? तयसैले सदा भागयको रेखा श्रेष्ठ खिचदै जाऊ र अरूलाई पनि यसतो श्रेष्ठ भागयको पहिचान दिँदै जाऊ। 'वाह मेरो श्रेष्ठ भागय'

यही खुसीको गीत सदा गाइराख ।

३) सदा आफूलाई सव्दरश्न चक्रधारी श्रेष्ठ आतमा अनुभव गरछौ? सव्दरश्न-चक्र अरथात् सदा मायाको अनेक चक्रबाट छुटाउनेवाला । सव्दरश्न-चक्रले सदाको लागि चक्रवरती राजय भागयको अधिकारी बनाइदिनछ । यो सव-दरश्नको चक्रको जञान यस सङगमयुगमा नै मिलछ । बराहमण आतमा हौ, तयसैले सव्दरश्न चक्रधारी हौ । बराहमणलाई सदा चोटीमा देखाउँछन् । चोटी अरथात् उचच । बराहमण अरथात् सदा श्रेष्ठ करम गरनेहरू, बराहमण अरथात् सदा श्रेष्ठ धरममा (धारणामा) रहनेहरू– यसता बराहमण हौ नि? नामधारी बराहमण होइनौ, काम गरने बराहमण हौ किनकि बराहमणहरूको अहिले अनतयमा पनि कति नाम छ! तिमी सचचा बराहमणहरूको नै यो यादगार हो जुन अहिले समम चलिरहेको छ । कुनै पनि श्रेष्ठ काम हुँदा बराहमणलाई नै बोलाउँछन् किनकि बराहमण नै यति श्रेष्ठ हुनछन् । तयसो भए कुन समयमा यति श्रेष्ठ बनेका हौ? अहिले बनेका छौ तयसैले अहिले समम पनि श्रेष्ठ कारयको यादगार चलिआएको छ । हरेक सङकलप, हरेक बोली, हरेक करम श्रेष्ठ गरने, यसता सव्दरश्न-चक्रधारी श्रेष्ठ ब्राह्मण हौं– सदा यही स्मृतिमा रहने गर ।अचछा ।

वरदानः– आफ्नो पूजनलाई सम्मृतिमा राखेर हरेक करम पूजनीय बनाउने परमपूजय भव

तिमी बचचाहरूको हरेक शक्तिको पूजन देवी-देवताको रूपमा हुनछ । सूरय देवता, वायु देवता, पृथ्वी देवी... तयसै गरी निरभयताको शक्तिको पूजन काली देवीको रूपमा हुनछ, सामना गरने शक्तिको पूजन दुरगाको रूपमा छ । सनतुषट रहने र सनतुषट पारने शक्तिको पूजन सनतोषी माताको रूपमा छ । वायु समान हलका बनने शक्तिको पूजन पवनपुतरको रूपमा छ । तयसैले आफ्नो यो पूजनलाई सम्मृतिमा राखेर हरेक करम पूजनीय बनायौ भने परमपूजय बनने छौ ।

सलोगनः– जीवनमा सनतुषटता र सरलताको सनतुलन राखनु नै सबै भनदा ठूलो विशेषता हो।